

תיק מס': 4455/12

בית המשפט הצבאי ביהודה
בפני כב' השופט: רס"ן מאיר ויגיסר

התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ סרן אשחר ארז)

נגד

הנאשם: באסם מוחמד עבד אלרחמאן תמימי, ת.ז 959225640

(באמצעות ב"כ עו"ד גבי לסקי ועו"ד נרי רמתי)

החלטה

1. הנאשם עומד לדין בעבירות של פעילות נגד הסדר הציבורי, תקיפת שוטר ונטילת חלק בתהלוכה ללא רישיון. על פי סיפור המעשה המתואר בכתב האישום, ביום 24/10/12 נטל הנאשם חלק בהפגנה המונית בלתי חוקית, שהתקיימה בסניף "רמי לוי" במתחם הקניות "שער בנימין". הנאשם ועשרות פעילים נוספים נכנסו אל הסניף, כשהם נושאים את דגלי פלסטין וכרוזים, תוך שהם חוסמים את כניסתם של קונים ומפריעים למהלך הפעילות התקין של הסניף. בהמשך, הכריזו השוטרים כי ההפגנה היא בלתי חוקית והשוטר, פקד מלכה, עצר את אשת הנאשם, אשר היתה בין המפגינים וסרבה לעזוב את המקום. הנאשם, שניסה לשחרר את אשתו, הלם באגרופו על ידו של פקד מלכה. בעקבות זאת, הצליחה אשת הנאשם להשתחרר ואילו הנאשם נעצר.
2. הצדדים לא חלקו על שאלת מעורבותו של הנאשם באירוע. התביעה טענה כי מתקיימות ראיות לכאורה למיוחס לנאשם בכתב האישום וכי מתקיימות עילות מעצר של מסוכנות וחשש להימלטות מאימת הדין שאינן ניתנת לאיון בחלופת מעצר. התביעה ביקשה לתת משקל מלא לדו"ח הפעולה של פקד מלכה. היא הציגה לעיוני אישור של מח"ש, לפיו ניתן להעמיד את הנאשם לדין, על אף שקיימות בתיק תלונות הדדיות. התביעה הדגישה כי הנאשם הורשע לאחרונה בעבירות של שידול לזריקת חפצים כנגד אדם או רכוש וארגון ונטילת חלק בתהלוכה ללא רישיון. לשיטתה, כנגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי ההפעלה, שהושתו עליו בעקבות הרשעתו: 17 חודשים שלא יעבור עבירה שעניינה פעילות נגד הסדר הציבורי, וחודשיים שלא יעבור עבירה של ארגון או נטילת חלק בתהלוכה ללא רישיון. להשלמת התמונה, ציינה התביעה כי באירוע נעצרו שלושה פעילים נוספים: הראשון - סעיד דאוד, אשר שוחרר ביום 25/10/12 בהחלטת הנשיא (ולא הוגש ערר); ושתי האחרון אזרחיות זרות, אשר ננקטים כנגדן הליכי גירוש מן הארץ.

3. מנגד, טענה הסנגורית כי הראיות לכאורה אינן בעוצמה גבוהה, כיוון שהסרטונים שצולמו מלמדים שהנאשם הוא שהותקף על ידי השוטרים באירוע. ההגנה הסכימה, שהראיה העיקרית הפועלת כנגד הנאשם, היא דו"ח הפעולה שנערך על ידי פקד מלכה, אך בראייתה תיעוד האירוע בסרטונים סותר את דו"ח הפעולה עד שהמשקל שניתן ליתן לדו"ח הוא אפסי. לדבריה, מצפייה בסרטונים ניתן ללמוד כי ההפגנה לא התאפיינה באלימות וכי המפגינים התפנו בעצמם מסניף "רמי לוי" וביקשו לעזוב את המקום. באשר לאירוע התקיפה, טענה הסנגורית שאשתו של הנאשם נעצרה ללא סיבה ממשית, ושנאשם אחרים ולא הנאשם, הם שהביאו לשחרורה. אשתו של הנאשם לא נמלטה מן המקום, כפי שנטען בדו"ח הפעולה והשוטר חנק את הנאשם, למרות שהאחרון לא תקף אותו. הסנגורית הפנתה בעיקר לשנייה 14: 38 בסרטון הראשון (סרטון שצולם ברצף). בשנייה זו רואים את הנאשם עומד מבלי להתעמת עם השוטרים, טרם ועד למעצרה של אשתו.

לעיוני הוצגו גם שני תצהירים של פעילים ישראלים שהשתתפו באירוע והצהירו כי הנאשם נעצר למרות שהוא ואשתו היו בדרכם לעזוב את המקום. הסנגורית הטעימה, כי לא חלף פרק הזמן של 5 דקות שהוקצב למפגינים להתפנות מן המקום. טרם נעצרה אשת הנאשם.

באשר לעילת המעצר, ביקשה הסנגורית לקבוע כי על אף שהיית כנגד הנאשם. מאסר על תנאי בר הפעלה, ניתן להסתפק בחלופת מעצר. הסנגורית הדגישה שהנאשם שוחרר גם בתיקו הסודס והתייצב להליכים בעניינו, מבלי שהפר את האמון שנתן בו בית המשפט.

עוד הוסיפה הסנגורית, כי לאחר שהגישה עתירה מנהלית כנגד צו המשמורת שהוצא כנגד שתי המפגינות הזרות, בגין השתתפות בהפגנה בלתי חוקית ותקיפת שוטר, החליט בית המשפט המחוזי לבטל את הצו. כבוד השופט אברהם יעקב קבע שהעותרות אינן מסכנות את שלום הציבור: "לא מדובר בעבירות שיש בהן סכנה לכלל הציבור. לכל היותר מדובר בעבירה של תקיפת שוטר ואינני סבור כי המדינה טוענת כי העותרות מסוכנות לשוטרי משטרת ישראל".

4. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בחומר הראיות, החלטתי להאריך את מעצרו של הנאשם עד להיום, על מנת להשלים את העיון בחומר הראיות ולבחון אפשרות לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

5. מדו"ח הפעולה שערך פקד מלכה, עולה כי אשתו של הנאשם, נרימאן תמימי סרבה לבקשתו להתפנות מן המקום, וכך גם לאחר שהוזהרה. פקד מלכה הודיע לה שהיא עצורה ואחז בידה ואז ניסה הנאשם, יחד עם אחרים, לשחררה. הנאשם נאבק עם הפקד, הכה בו ביד שאחזה בנרימאן והביא לשחרורה. בסיוע שוטרים נוספים, נעצר הנאשם ונכבל, על אף התנגדותו למעצר. בסרטונים ניתן לצפות במאבק בין הנאשם לפקד - מאבק שמטרתו לשחרר את נרימאן, אולם לא ניתן לראות את המהלומה שתיאר הפקד. יחד עם זאת, לא סברתי כי יש בסרטונים כדי לפגוע באופן ממשי במשקל דו"ח הפעולה שערך השוטר. מצאתי כי בחומר הראיות בכללותו קיים הפוטנציאל ההוכחתי הנדרש על מנת להקים סיכויי הרשעה בשלושת פרטי האישום המיוחסים לנאשם; הנאשם נטל חלק פעיל בהפגנה ונאבק עם השוטר, פקד מלכה, בניסיון לשחרר את אשתו. יש במעשיו משום תקיפתו של השוטר.

6. הלכת בית המשפט הצבאי לערעורים, כפי שנקבעה במספר רב של החלטות היא ש"החיילים והשוטרים העומדים במחסומים מבצעים עבודה קשה וחשובה.. מי שאינו נשמע להוראותיהם ואף נוקט אלימות נגדם פוגע בביטחון, והעובדה שאינו נרתע מלהתעמת עם הביטוי הבולט והזמין ביותר של שלטון החוק באזור, מלמדת על המסוכנות הנשקפת ממנו, אשר בדרך כלל יש בה כדי להצדיק מעצרו עד לתום ההליכים" (ראו החלטת כבוד הנשיא אל"מ אהרון משניות בע"מ איו"ש 4462/08 **התביעה הצבאית נגד ראאד שואמרה** [פורסם בנבו; 21/09/08]). ואכן, כאשר מדובר במעשי אלימות פיזית "בלתי מבוטלת" לא ניתן לשלול את פוטנציאל הסיכון בדרך של הפקדה כספית (ראו ע"מ (איו"ש) 2460/05 **התובע הצבאי נגד אמג'ד ג'ית** [פורסם בנבו; 22/08/05]).
7. הנה כי כן, נוכח המעשים המיוחדים לנאשם ועברו הפלילי, מתקיימות עילות המעצר של מסוכנות וכן חשש להימלטות מאימת הדין. כעת, נותר לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר ראויה.
8. המקרה שבפנינו הוא ייחודי במידה רבה: הנאשם אומנם נטל חלק בהפגנה שהוכרזה כבלתי חוקית, אולם לא נראה שמטרתו הייתה להתעמת באופן פיזי עם השוטרים; מספר שניות לפני העימות, הוא נראה עומד, רגוע, בסמוך אל אשתו ופקד מלכה. אין חולק כי האלימות שהוא הפעיל לא התאפיינה בסממני חומרה ייחודיים; הנאשם תקף את השוטר **בלהט הרגע, כהתנגדות למעצרה של אשתו**. נראה כי הפקד השתלט על הנאשם באופן מידי ולפת אותו. השתוללותו של הנאשם, בהמשך, הייתה בניסיון להשתחרר מלפיתת הפקד. **אין מדובר באלימות משולחת רסן ולא נלוו לה נסיבות חומרה נוספות**, כגון שימוש בחפץ חד, פגיעה באבר גוף רגיש או גרימת נזק פיזי משמעותי לפקד.
9. נראה כי במקרים בהם האלימות שהופעלה כנגד השוטרים לא הייתה משמעותית ולא נלוו לה נסיבות חומרה ייחודיות, שקלו בתי המשפט להסתפק חלופת מעצר. כך נעשה גם כאשר כנגד הנאשם עמד עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות רלוונטיות. דומה במיוחד לענייננו, הוא האירוע שנדון בע"מ 1851/12 **נאג'י תמימי נגד התובע הצבאי** [טרם פורסם; 28/05/12]. באותו מקרה, הואשם העורר בעבירה של הפרעה לחייל בגין התנהגות מתריסה כלפי השוטר. כבוד השופט סא"ל צבי לקח החליט על שחרורו לחלופת מעצר, הכוללת הפקדה כספית בסכום גבוה, על אף שתלוי ועומד היה כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה של 24 חודשים.
- באשר למאסר המותנה, גזר הדין הקודם בעניינו של הנאשם קבע כי 17 חודשי המאסר המותנה, יופעלו רק אם הנאשם יעבור עבירה של פעילות נגד הסדר הציבורי, **שאינה אך ארגון ונטילת חלק בתהלוכה ללא רישיון**. דומה, כי אם יורשע הנאשם בעבירות המיוחדות לו, ניתן יהיה להפעיל את עונש המאסר המותנה המחמיר פחות - של חודשיים.
- בע"מ 2720/11 **חסן בריג'יה נגד התביעה הצבאית** [פורסם בנבו; 27/12/11] הועמד העורר לדין על כך שדחף שני חיילים ואף תפס בשכפ"צו של אחד מהם, במהלך הפגנה בכפר אום סלמונה. כבוד המשנה לנשיא, אל"מ נתנאל בנישו התייחס לכך שהתהלוכה לא התאפיינה באלימות ושמעשהו של העורר לא הגיע לכדי אלימות קשה שגרמה לפגיעה בגוף. למרות שבעברו של העורר היו שתי

הרשעות קודמות, הוחלט לשחררו לחלופת מעצר (וראו גם בש"פ 1821/05 יהודה נמבורג ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על(1)2005, 3310) - שם הוחלט על שחרורם של שבעת העוררים לחלופות מעצר שונות על אף שחלקם הורשעו בעבר בעבירות דומות; וכן ב"ש (מחוזי י-ם) 1626/00 נועם פדרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו; 17/09/00] - שם שוחרר העורר, שעברו כלל "הרשעות לא מעטות" בעבירות של אלימות והפרת הסדר הציבורי על אף שדחף שוטר, השתולל והתפרע במסגרת הפרת סדר בהר הבית).

10. סבורני, כי בשים לב לעבירה המיוחסת לנאשם, להתייבותו להליכים בעניינו לאחר ששוחרר בתיקו הקודם, ובעיקר לכך שהמסוכנות הנשקפת ממנו מתמקדת בעיקר במעורבות באירועי הפגנות, ניתן יהיה להשיג את מטרת המעצר גם אם הנאשם ישהה במעצר בית מלא (באשר למעצר בית כחלופה ראויה במקרים אלו - ראו גם ע"מ איו"ש 1353/05 התובע הצבאי נגד מחמד טרי [פורסם בנבו; 22/03/05]). שמעתי את עדויות המפקחים והערכים וסברתי כי יוכלו לפקח על הנאשם בעודו במעצר בית ולהבטיח את התייבותו להמשך הדיונים בעניינו. הנאשם ישוחרר אפוא בתנאים הבאים:

א. הנאשם ישהה במעצר בית מלא בבית דודיו, עטייה ועיישה תמימי, בפיקוחם 24 שעות ביממה. הנאשם לא ייטול חלק ולא יסייע בכל דרך לארגון הפגנות בלתי חוקיות. מובהר לנאשם, שככל שיפר את תנאי השחרור הוא ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו. המפקחים ידווחו למשטרת ישראל - תחנת בנימין על כל הפרה של תנאי השחרור.

ב. הפקדת 20,000 ₪, על מנת להבטיח את התייבותו. מס' שובר: 0005685311.

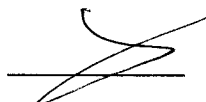
ג. חתימה על ערבות צד ג' בסך 20,000 ₪ של שני ערבים בעלי תעודת זהות ישראלית, אשר ימסרו מספרי טלפון ויתחייבו כי הנאשם יתייצב לדיונים בעניינו.

ד. התייבות בביהמ"ש יהודה בכל הדיונים שייקבעו בעניינו. זימון הנאשם באמצעות בא כוחו או באמצעות מספרי הטלפון שמסר הנאשם בדיון, או באמצעות מספרי הטלפון של הערבים יהווה זימון כדין.

לא יעמוד הנאשם בתנאים אלה, ייעצר ויובא לדיון נוסף ביום בתאריך 6/11/12.

דיון הקראה בתיק יקבע על ידי כב' הנשיא סא"ל מנחם ליברמן.

ניתן והודע היום, 01/11/12, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט